

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 25 prill 2016
Ref. nr.:RK928/16

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin KI134/15

Parashtrues

Ibrahim Alabaki

Vlerësim i kushtetushmërisë së Aktgjykimit GSK-KPA-A-229/2013, të Kolegjit të Apelit të Gjykatës Supreme të Kosovës, të 29 shtatorit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga z. Ibrahim Alabaki nga Pozharani (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin GSK-KPA-A-229/2013, të Kolegjit të Apelit të Gjykatës Supreme të Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit), të 29 shtatorit 2015, në lidhje me Vendimin KPCC/D/R/197/2013, e Komisionit për Kërkesa Pronësore të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KKPK), të 18 prillit 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është kërkesa për vlerësim të kushtetutshmërisë së Aktgjykimit GSK-KPA-A-229/2013, të Kolegjit të Apelit, të 29 shtatorit 2015.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 5 nëntor 2015, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 8 dhjetor 2015, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Robert Carolan gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy, Snezhana Botusharova dhe Bekim Sejdiu.
7. Më 6 janar 2016, parashtruesi është njoftuar për regjistrimin e kërkesës dhe një kopje i është dërguar Agjencisë Kosovare të Pronës (në tekstin e mëtejme: AKP) dhe Gjykatës Supreme të Kosovës.
8. Më 16 mars 2016, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

9. Nga dokumentet e përfshira në kërkesë rezulton se në qershor të vitit 1999 pala e tretë, R. I., ia kishte besuar përgjegjësinë parashtruesit të kërkesës që në mungesë të saj të kujdeset për pronën e saj të banimit (banesës) në Pozharan. Më pas, si parashtruesi ashtu edhe R. I. kanë pretenduar të drejtat e pronësisë mbi pronën në fjalë.
10. Më 13 shkurt 2007, R. I. ka paraqitur kërkesë pronësore në AKP duke kërkuar verifikimin e të drejtës pronësore dhe riposëdimin e pronës banesore (banesës) në Pozharan. R. I. pretendoi se ajo kishte humbur posedimin e pronës së kërkuar si rezultat i rrethanave në vitet 1998/1999 dhe e mbështeti pretendimin e saj duke ofruar *inter alia*, kopje të kontratës së blerjes, kopje të vendimit mbi

trashëgiminë dhe deklaratat me shkrim të palëve të treta.

11. Më 22 qershor 2007, parashtruesi ishte i njoftuar për kërkesën dhe ka pasur një konstatim se ai kishte uzurpuar pronën në fjalë.
12. Më 22 korrik 2007, parashtruesi pretendonte të drejtat ligjore mbi pronën e kontestuar dhe ka mbështetur pretendimet e tij, duke ofruar *inter alia* deklaratat me shkrim nga palët e treta duke dëshmuar se R. I. ia ka shitur pronën parashtruesit në qershor të vitit 1999 dhe një faturë për pagimin e tatimeve në pronë.
13. Më 18 prill 2013, me Vendimin KPCC/D/R/197/2013, u shpreh se R. I. ka verifikuar të drejtën e saj pronësore në lidhje me pronën e kontestuar, që R. I. gëzon të drejtën e posedimit të pronës në fjalë dhe, që kushdo që ka uzurpuar pronën duhet ta lirojë brenda 30 (tridhjetë) ditëve nga dita e dorëzimit të vendimit. KKPK arsyetoi se R. I. kishte vërtetuar pretendimet e saj duke ofruar konkretisht kontratën e blerjes dhe vendimin për trashëgiminë nga njëra anë, ndërsa në anën tjetër, parashtruesi nuk ka paraqitur asnjë dëshmi të dokumentuar për të mbështetur pretendimet e tij.
14. Më 19 gusht 2013, parashtruesi parashtrroi ankesë në Kolegjin e Apelit. Parashtruesi pretendon *inter alia* se Vendimi i KPCK-së është në kundërshtim me ligjin e zbatueshëm në Kosovë, se R. I. kishte shprehur vullnetin e saj për t'ia shitur pronën atij, se provat e parashtruara nga R. I. janë fiktive dhe se R. I. është e ndaluar nga afatet e parashkrimit për të bërë një kërkesë në pronën e kontestuar.
15. Më 29 shtator 2015, Kolegji i Apelit me Aktgjykimin GSK-KPA-A-229/2013 hodhi poshtë ankesën e parashtruesit si të pabazuar dhe mbështeti Vendimin e KKPK-së. Kolegji i Ankesave vërtetoi qëndrimin e KKPK-së dhe arsyetoi, *inter alia* se R. I. ka parashtruar kërkesën pronësore brenda afatit të parashkrimit, se kontrata e blerjes dhe vendimi për trashëgimi si provë nga R. I. janë të vlefshme, se parashtruesi nuk ka ofruar dëshmi të mjaftueshme dhe të vlefshme për të dëshmuar pronësinë mbi pronën e kontestuar.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

16. Parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës.
17. Parashtruesi i kërkesës pretendon se: "*shkelja e së drejtës pronësore e paditësit nga ana e Gjykatës Supreme të Kosovës si e drejtë themelore shprehet në faktin se Gjykata Supreme në arsyetimin e paraqitur ndër të tjera paraqet arsye të cilat janë plotësisht në kundërshtim me provat materiale këtë çështje*".
18. Gjithashtu, parashtruesi pretendon se: "*Si vendimi i shkallës së parë (KPA-së) ashtu edhe Vendimi i Gjykatës Supreme të Kosovës i shkallës së dytë nuk përmbajnë arsye të plota ligjore për çështjen kontestuese të palëve*

ndërgjyqësore dhe nuk janë vendime meritore të cilat detajisht u përshkruan në paragrafin e mësipërm”.

19. Përfundimisht, parashtruesi pyet Gjykatën: *“Ne i propozojmë Gjykatës që për shkak të shkeljes së të drejtës së pronësisë dhe posedimit nga ana e Gjykatës Supreme të Kosovës, kjo kërkesë të pranohet me të cilën vlerësohet se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës GJSK-KPA-A-229-2013 është joligjore dhe si i tillë anulohet. Çështja rikthehet për gjykim Gjykatës Supreme të Kosovës (tani Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamentit për çështjet administrative)”.*

Pranueshmëria e kërkesës

20. Gjykata duhet së pari të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

21. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113. 7 të Kushtetutës, i cili përcakton:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

22. Më tej, Gjykata i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:

“Në kërkesën e tij/saj, paditësi duhet saktësisht të qartësoj se cilat të drejta dhe liri ai/ajo pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.

23. Gjykata, më tej, merr parasysh rregullin 36 (2) (b) të Rregullores së punës, i cili specifikon:

“(2) gjykata do të shpall kërkesën si të pabazuar kur bindet se:

...

(b) faktet e prezantuara nuk i justifikojnë në asnjë mënyrë pretendimin për shkelje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë”.

24. Në rastin konkret, Gjykata vëren se Kolegji i Apelit iu përgjigj të gjitha pretendimeve kryesore të paraqitura nga parashtruesi duke shpjeguar qartë në çështjet e vërtetësisë së provave, zbatueshmërisë së Ligjit në lidhje me provat e dorëzuara nga palët kundërshtare dhe nëse kërkesa pronësore është e parashkruar si rezultat i afatit të parashkrimit. Pra, kjo Gjykatë konsideron se pretendimet e parashtruesit mbi vendimet kontradiktore të paarsyeshme nga ana e Kolegjit të Apelit dhe të KKPK-së janë të paqëndrueshme.
25. Gjykata konsideron se pretendimet e parashtruesit, përkatësisht, lidhur me saktësinë e provave dhe afateve të parashkrimit janë çështje të ligjshmërisë të

cilat janë adresuar mjaftueshëm nga Kolegji i Apelit, dhe si të tilla, nuk bien brenda sferës së kushtetutshmërisë.

26. Në këtë drejtim, Gjykata konsideron se parashtruesi thjesht i referohet një shkelje të së drejtës së pronës pa e shpjeguar me saktësi se si ka ndodhur ajo, siç kërkohet me nenin 48 të Ligjit.
27. Gjykata Kushtetuese rikujton se nuk është gjykatë e gjetjes së fakteve. Gjykata Kushtetuese dëshiron të ritheksojë se vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike është juridiksion i plotë i gjykatave të rregullta, ndërsa roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë dhe instrumente të tjera ligjore, prandaj, nuk mund të veprojnë si "Gjykatë e shkallës së katërt" (Shih, rastin *Akdivar kundër Turqisë*, Nr. 21893/93, GJEDNJ, Aktgjykimi i 16 shtatorit 1996, para. 65, po ashtu *mutatis mutandis* shih Rastin KI86/11, parashtruesi i kërkesës Milaim Berisha, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 prillit 2012).
28. Për më tepër, kërkesa nuk tregon se Kolegji i Apelit dhe KKPK-ja kanë vepruar në mënyrë arbitrare apo të padrejtë. Nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të zëvendësojë vlerësimin e vet të fakteve me atë të gjykatave të rregullta, dhe si rregull i përgjithshëm, është detyrë e këtyre gjykatave të vlerësojnë provat të cilat i kanë në dispozicion të tyre. Detyra e Gjykatës Kushtetuese është të vërtetojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta ishin të drejta në tërësi, duke përfshirë edhe mënyrën e marrjes së provave (Shih rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 13071/87, Raport i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i 10 korrikut 1991).
29. Fakti që parashtruesi i kërkesës nuk pajtohet me rezultatin e rastit, nuk i jep të drejtë të ngrejë kërkesë të argumentueshme për shkelje të nenit 46 [E Drejta e Pronës] e garantuar nga Kushtetuta (Shih rastin *Mezotur Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, Nr. 5503/02, GJEDNJ, Aktgjykim i 26 korrikut 2005).
30. Duke pasur parasysh të gjitha sa u thanë më lart, Gjykata vlerëson se faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk arsyetojnë pretendimin për shkelje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë.
31. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe me rregullin 36 (2) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe me rregullin 36 (2) (b) të Rregullores së punës, më 16 mars 2016, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Robert Carolan

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi